

Sygn. akt I CZ 19/07

POSTANOWIENIE

Dnia 19 kwietnia 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Kazimierz Zawada (przewodniczący)

SSN Zbigniew Strus (sprawozdawca)

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z powództwa Z. M.

przeciwko M. D i W. G.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 19 kwietnia 2007 r.,

zażalenia pozwanych na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 19 grudnia 2006 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z 19 grudnia 2006 r. Sąd Apelacyjny odrzucił apelację pozwanych wniesioną przez ich pełnomocnika – adwokata, od wyroku Sądu pierwszej instancji z 22 lutego 2006 r. wskazując, iż nie spełnia ona wymagania zawartego w art. 368 § 1 pkt 1 k.p.c., ponieważ nie wskazano w niej zakresu zaskarżenia.

W zażaleniu pozwani zarzucają naruszenie art. 368 § 1 k.p.c. przez błędną wykładnię przepisu, polegającą na przypisaniu zwrotowi zobowiązującemu do oznaczenia zaskarżonego wyroku statusu dosłowności wymagającego powtórzenia w apelacji i zagrożonego sankcją jej odrzucenia w razie odstąpienia od sformułowań ustawowych i użycia innych, wyrażających tę samą treść. Domagając się uchylecia zaskarżonego postanowienia skarżący podnosi, iż wskazał wyrok i zakres zaskarżenia, podając wysokość zasądzonych w nim kwot - z odsetkami i kosztami oraz wartość przedmiotu zaskarżenia. Sformułowania te prowadzą do jednoznacznej oceny, iż zaskarżeniem objęto cały wyrok, w związku z czym apelacja odpowiada wymaganiom art. 368 § 1 pkt 1-3 i 5 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zaskarżony wyrok w części rozstrzygającej żądanie powódki składa się z dwóch punktów jednakowo brzmiących, zasądających oddzielnie od każdego z pozwanych kwotę 63.807,50 zł oraz odsetki i „koszty postępowania”. Pełnomocnik obydwu pozwanych w części tytułowej wnoszonego środka odwoławczego stwierdził, iż jest to apelacja obydwu pozwanych „od wyroku Sądu Okręgowego w W z dnia 22 lutego 2006 r., w sprawie [...] uwzględniającego powództwo o zapłatę od każdego z pozwanych kwoty po 63.807.50 zł, a także odsetek i kosztów postępowania w sprawie”. Wartość przedmiotu zaskarżenia określił jako „2 x 63.807.50 zł.”, a wniosek apelacyjny zawarł w słowach: „ wnoszę o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa z zasądzeniem kosztów procesu za obie instancje”.

Stwierdzenie Sądu Apelacyjnego, iż apelacja nie zawiera wskazania, czy wyrok jest zaskarżony w całości lub w części jest trafne w tym znaczeniu, że skarżący nie powtarza zwrotów ustawowych. Kontrola wstępna wymagań apelacji jako pisma (dokonana w sprawie podczas rozprawy apelacyjnej) nie może jednak pominąć treści przepisu ustalanej w kontekście regulacji danej instytucji prawa. Jeżeli w art. 368 § 1 pkt 1 k.p.c. znajduje się wymaganie oznaczenia zaskarżonego apelacją wyroku, a nadto wskazania, czy jest zaskarżony w całości czy w części, to znaczy, że strona a nie np. sąd określa zakres zaskarżenia wiążąc go ponadto z tzw. wnioskiem apelacyjnym (art. 368 § 1 pkt 5 k.p.c.). W ten sposób strona decyduje o zakresie wykorzystania swego prawa do rozpoznania sprawy w dwóch instancjach wraz z następstwami dotyczącymi dewolutywności i terminu prawomocności wyroku. Sąd pierwszej instancji ani sąd odwoławczy nie mają kompetencji do ustalania intencji skarżącego, jeżeli nie zostały jednoznacznie wyrażone w piśmie. Jeżeli apelację sporządził kwalifikowany pełnomocnik, z treści wnoszonego pisma (apelacji) winien wynikać zakres ponownego rozpoznania sprawy. Gdyby zatem istniała konieczność rozstrzygnięcia wątpliwości i uzupełniania pisma w omawianym zakresie przez skarżącego, apelacja sporządzona przez pełnomocnika profesjonalnego podlegałaby odrzuceniu.

W rozpoznawanej sprawie wypadek taki nie występuje, ponieważ przytoczone wyżej sformułowania prowadzą do jednoznacznych konkluzji, że zaskarżeniem objęty został cały wyrok bez jakiegokolwiek wyłączenia. Należy zatem uznać, że skarżący mimo pominięcia najbardziej pewnej formuły („w całości” albo „w części”) spełnił wymagania zawarte w art. 368 § 1 pkt 1 k.p.c. Dlatego Sąd Najwyższy na podstawie art. 394¹ pkt § 2 i 3 k.p.c., w związku z art. 398¹⁵ k.p.c. orzekł jak na wstępie.